

НАРЕДБА 119 от 21.12.2006 г. за мерките за контрол върху определени субстанции и остатъци от тях в живи животни, суровини и храни от животински произход, предназначени за консумация от хора

Издадена от министъра на земеделието и горите, обн., ДВ, бр. 6 от 19.01.2007 г., в сила от 19.01.2007 г.

Раздел I Общи положения

Чл. 1. С тази наредба се определят:

1. мерките за контрол, които Националната ветеринарномедицинска служба (НВМС) прилага за следене на субстанциите и групите остатъци, посочени в приложение 1;
2. изискванията към системите за самоконтрол на собствениците на животни, суровини и храни от животински произход, предназначени за консумация от хора, за остатъци, доколкото касаят мерките по т. 1;
3. мерките, които НВМС предприема при съмнение или установяване на нарушение.

Раздел II Национална мониторингова програма за контрол на остатъци

Чл. 2. (1) За осъществяване на контрола по чл. 1, т. 1 НВМС ежегодно разработва Национална мониторингова програма за контрол на остатъци (НМПКО), организира и координира изпълнението ѝ.

(2) Националната ветеринарномедицинска служба чрез НМПКО контролира:

- а) наличието на остатъците, посочени в приложение № 1;
- б) всички етапи от отглеждането на животни и производство на първични суровини и храни от животински произход, предназначени за консумация от хора.

Чл. 3. (1) Националната мониторингова програма за контрол на остатъци се изготвя с оглед вида животни, суровини и храни по приложение 2.

(2) Националната мониторингова програма за контрол на остатъци се изпълнява чрез вземане на проби от:

- а) телесни течности, екскременти и тъкани на живи животни;
- б) месо, мляко, яйца и мед;
- в) места, където се отглеждат животните;

г) вода, която животните поемат;

д) суровини и храни от животински произход, предназначени за консумация от хора;

е) вода в обекти за развъждане и отглеждане на аквакултури.

(3) Националната мониторингова програма за контрол на остатъци се изготвя при спазване стратегията, нивата и честота на вземане на проби, посочени в приложения 3 и 4.

(4) Националната мониторингова програма за контрол на остатъци се изготвя, като се отчитат специфичните условия в страната, и включва:

1. списък на нормативните актове, в които са посочени:

а) субстанциите, забранени за употреба при животни;

б) условията, при които се забранява или разрешава производство, пускане на пазара и употреба на субстанциите, посочени в приложение № 1;

2. административните звена на НВМС, които изпълняват НМПКО;

3. списък и данни за лабораторния капацитет на лабораториите, в които се изследват проби по НМПКО;

4. норми за максимално допустими остатъчни количества (МДОК) от фармакологично активни субстанции (ФАС) в състава на ветеринарномедицински продукти (ВМП);

5. информация за най-често употребявани през предходната година ВМП, за които има определени МДОК;

6. списък на остатъци, които подлежат на контрол, методи за анализирането им и стандартите за интерпретиране на резултатите;

7. брой на предвидените проби, които се вземат за следене на остатъци, посочени в приложение 1, и обосноваването му;

8. брой на предвидените проби, определен според броя на закланите през предходни години животни от съответен вид, при спазване на указанията по приложение 4;

9. пълно описание на начина на вземане на официални проби, включително и особености при вземането, опаковането и транспортирането им;

10. мерки, които НВМС предприема при установяване на остатъци в обектите по ал. 2.

(5) При промени в Регламент 2377/90/ЕС нормите за МДОК по ал. 4, т. 4 незабавно се обновяват.

(6) Промените в европейското законодателство, свързани с максимално допустимите нива на пестицидни остатъци в суровини и храни, предназначени за консумация от хора, се отразяват в НМПКО.

Чл. 4. (1) До 31 март на текущата година НВМС представя изготвената НМПКО на Комисията на Европейския съюз (ЕК) за проучване и одобряване.

(2) Европейската комисия може да направи препоръки за промяна в НМПКО.

(3) Препоръките по ал. 2 се считат за приети, ако в срок до 10 работни дни от получаването им НВМС не уведоми ЕК за мотива за неприемането им.

(4) В случая по ал. 3 НВМС уведомява ЕК с мотивирано писмо.

(5) Националната ветеринарномедицинска служба:

1. информира ЕК за изпълнението на НМПКО на всеки 6 месеца, считано от началната дата на изпълнението ѝ;

2. до 31 март на текущата година изпраща до ЕК отчет за изпълнението на програмата за предходната година.

(6) Отчетът по ал. 5 съдържа:

1. резултатите от изпълнението на програмата;
2. мерките, които НВМС е предприела при установяване на нарушения;
3. резултатите от предприетите мерки по т. 2;
4. данни и резултати, получени при осъществяване на официален контрол на остатъци.

(7) На всеки 6 месеца НВМС информира държавите членки по време на заседанията на Постоянния ветеринарен комитет (ПВК) за изпълнението на одобрената от Европейската комисия НМПКО и за промени в обстоятелства по изпълнението ѝ.

(8) Всяка календарна година и когато в хода на изпълнението на НМПКО НВМС установи риск за здравето на хората, информира за това ЕК.

(9) Националната ветеринарномедицинска служба огласява резултатите от изпълнението на НМПКО в сайта на Министерството на земеделието и горите.

(10) Когато в хода на изпълнението на програмата НВМС прецени, че е необходима промяна в минималните контролни параметри по приложение № 4, уведомява за това ПВК, като прилага проект на промени, както и очакваните резултати от осъществяването им.

(11) Промените по ал. 10 не трябва да водят до намаляване ефективността на провеждания контрол при следене за незаконно лечение на животни със субстанциите по приложение 1.

Чл. 5. (1) Националната ветеринарномедицинска служба координира дейността на регионалните ветеринарномедицински служби (РВМС), които изпълняват НМПКО, чрез вземане на проби и изпращането им за лабораторно изследване в акредитирани лаборатории, както и на други административни звена в НВМС, които имат отношение към изготвянето и изпълнението на програмата.

(2) При осъществяване на контрола върху остатъци НВМС си сътрудничи с други ведомства и органи на местното самоуправление за предотвратяване на незаконна употреба на субстанции или ВМП при животни.

(3) Националната ветеринарномедицинска служба събира и обобщава резултатите, получени при осъществяване на контрола върху остатъци, като ги ползва за изготвяне на оценка на ефективността на мерките, предприети при осъществяването му.

Чл. 6. Генералният директор на НВМС:

1. със заповед одобрява лабораториите по чл. 5 ;
2. сключва договор с акредитирана лаборатория извън НВМС за изследвания, за които лабораториите по т. 1 не разполагат с лабораторен капацитет.

Чл. 7. Националната мониторингова програма за контрол на остатъци не се прилага за контрол на специфичните изисквания при хранене на животни.

Раздел III

Самоконтрол на собствениците на животни, суровини и храни от животински произход, предназначени за консумация от хора, за остатъци

Чл. 8. (1) Български физически или юридически лица, собственици на животни или търговци по смисъла на Търговския закон , както и техни представители, пускат на пазара животни, ако животновъдният обект, от който произхождат, е регистриран по реда на чл. 71, ал. 1 и чл. 137 от Закона за ветеринарномедицинската дейност (ЗВД) .

(2) Лицата по ал. 1 пускат на пазара животни, суровини и храни, за които са подписали декларация:

1. за проведено лечение на животни с ветеринарномедицински продукт (ВМП):

а) наименование на ВМП;

б) дата на третиране;

2. в която вписват, че:

а) карентният срок на ВМП по т. 1 (ако има определен) е изтекъл;

б) животните не са претърпели незаконно лечение и не са третирани със субстанциите, посочени в група А на приложение № 1.

(3) Чуждестранни лица пускат на пазара в Република България животни, суровини и/или храни, предназначени за консумация от хора, когато могат да представят сертификат или друг ветеринарен документ, чрез който гарантират, че са спазени изискванията, аналогични на възприетите в съответното европейско законодателство.

Чл. 9. (1) Собственици на обекти, в които се извършва първоначална преработка на първични продукти от животински произход, извършват проверки, за да се уверят, че:

1. независимо дали животните са доставени чрез пряка доставка или чрез посредник, в обектите им постъпват само животни, за които собствениците са подписали декларацията по чл. 8, ал. 2 ;

2. в животни или продукти, доставени в пунктовете по чл. 11, ал. 1 :

а) не са надвишени максимално допустимите стойности на остатъчни количества от ВМП;

б) не се съдържат следи от забранени субстанции.

Чл. 10. Лицата по чл. 8 и 9 пускат на пазара:

1. животни, които не са поели забранена субстанция или ВМП и които не са подлагани на незаконно лечение;

2. животни, при които след третирането им с разрешени ВМП е спазен карентният срок (когато има определен);

3. суровини и храни от животински произход, добити от животните по т. 1 и 2.

Чл. 11. (1) Когато животно се предава в пункт за първична преработка от лице, различно от собственика на животновъдния обект, от който животното произхожда, лицето носи отговорност за спазване на изискванията по чл. 10 .

(2) Националната ветеринарномедицинска служба следи за спазването на изискванията по чл. 8 - 10 чрез контрол върху:

1. системите за самоконтрол на собствениците на животни, суровини и храни при извършване на

дейности по хранителната верига;

2. прилагането на системите за самоконтрол, доколкото касаят специфицирането на търговските марки и етикети.

(3) При поискване НВМС информира ЕК и държави членки за действащото национално законодателство, което касае изпълнението на изискванията по чл. 8 - 10 и ал.1, 2 .

(4) При обмен на животни, зародишни продукти, странични животински продукти и продукти, получени от тях, между Република България и държавите - членки на ЕС, НВМС прилага изискванията по раздел III от Наредба 34 за изискванията за извършване на проверки на животни, зародишни продукти, странични животински продукти и продукти, получени от тях, при обмен между Република България и държавите - членки на Европейския съюз (ДВ, бр. 30 от 2006 г.).

Чл. 12. (1) Когато животните са третираны, собствениците им вписват в дневника на животновъдния обект:

1. идентификационния номер на третирано/и животно/и (ако видът животно подлежи на идентификация съгласно ЗВД);

2. диагнозата, поставена от ветеринарен лекар, регистриран по реда на чл. 25, ал. 2 ЗВД , след преглед на животното/ите;

3. дата на закупуване, количество, наименование, срок на годност на употребения ВМП, приложена доза, карентен срок (ако има определен) и дата на изтичането му;

4. наименованието на медикаментозен/и фураж/и, наименованието на вложения в него медикаментозен премикс/и, дозата, времетраенето на лечението, карентния срок (ако има определен) и датата на изтичането му;

5. дата на започване и приключване на лечението.

(2) Собствениците по ал. 1 съхраняват дневника на животновъдния обект за срок от 5 години от датата на последното вписване.

(3) Отговорността за спазване на карентния срок по ал. 1, т. 3 е на собственика на третираните животни.

(4) Ветеринарният лекар по ал. 1, т. 2 вписва в амбулаторния дневник по чл. 37, ал. 1, т. 5 ЗВД данните по ал. 1, т. 1 - 5 и ветеринарния регистрационен номер на животновъдния обект, в който се намира третирано/и от него животно/и.

Чл. 13. Ветеринарният лекар по чл. 12, ал. 1, т. 2 предписва медикаментозен фураж и ВМП с рецепта, която съхранява за срок 5 години от датата на издаването ѝ.

Чл. 14. Собственикът на животните, за които е издадена рецептата по чл. 13 , съхранява екземпляр от нея за срок 5 години от датата на издаването ѝ.

Чл. 15. Собствениците на животни и ветеринарните лекари по чл. 12, ал. 1, т. 2 предоставят информация за третираните животни в обекта при поискване от органите на НВМС.

Раздел IV

Официален контрол

Чл. 16. (1) Независимо от контрола при изпълнение на НМПКО НВМС може да извършва

официални проверки без предупреждение, вземане на проби от обектите по чл. 3, ал. 2 и предоставянето им за изследване в одобрена лаборатория по чл. 6 .

(2) Проверките по ал. 1, свързани с контрола върху остатъци, се извършват:

1. по време на производство, търговия, внасяне, пускане на пазара, транспортиране, съхранение и употреба на субстанциите от група А на приложение 1, както и при производство, търговия и употреба на ВМП, които ги съдържат;
2. на всеки етап от производството, търговията, съхранението и употребата на фуражи;
3. по цялата верига от отглеждане на животните до пускане на пазара на суровини и храни от животински произход, предназначени за консумация от хора.

(3) При сигнал или съмнение за нарушение проверки се извършват и в обекти, административно свързани с обектите, за които има съмнение или доказателство за нарушение.

Чл. 17. Проверките по чл. 16 се извършват от комисия, определена със заповед на генералния директор на НВМС или оправомощено от него лице.

Чл. 18. Пробите по чл. 16, ал. 1 се вземат съгласно приложение № 3 и 4.

Чл. 19. Проверките по чл. 16 се извършват, за да се установи евентуално притежаване или наличие на забранени субстанции или продукти, когато те са предназначени за даване на животните за стимулиране на растежа или за незаконно лечение.

Чл. 20. (1) Когато в хода на проверките по чл. 16 възникне съмнение или има положителен резултат, се прилагат мерките по чл. 27 - 30 и мерки по раздел V.

(2) Официалните ветеринарни лекари по чл. 17 могат да намалят броя и честотата на проверките по ал. 1, които НВМС извършва в кланици, обекти за преработка или на местата за първоначална продажба на аквакултури и продукти от тях, предназначени за консумация от хора, в които се прилагат ефективни системи за самоконтрол и контрол върху качеството, и когато тези обекти са под постоянен епизоотичен контрол и при проверките не са установени нарушения.

(3) Когато проверката по ал. 1 касае водни животни, пробата се взема от водата, в която са уловени.

(4) В случаите по ал. 2 се прилагат разпоредбите по чл. 11, ал. 2 .

Чл. 21. (1) В случаите по чл. 20 официалните ветеринарни лекари извършват проверка, при която изискват от собственика на животните и от ветеринарния лекар по чл. 12 документацията, свързана с лечението на животните.

(2) Когато при проверката по ал. 1 възникне съмнение или има доказателство за незаконно лечение, както и когато са били използвани забранени субстанции или ВМП, официалните ветеринарни лекари извършват:

1. проверка на животните в обекта, от който те произхождат, за установяване на незаконно лечение или на следи от имплантанти, като при проверката може да се вземат официални проби;
2. проверка за откриване на забранени субстанции и ВМП в животновъдния обект (както и на обекти, административно свързани с него), взема официална/и проба/и от питейна вода и фуражи, които животните поемат, като в случай че проверката касае водни животни, пробата се взема от водата, в която са уловени;

3. проверките по чл. 16, ал. 2 ;

4. проверки за изясняване на произхода на забранени субстанции и ВМП или на лекуваните животни.

Чл. 22. Собственикът на животните или негов представител оказват съдействие на органите на НВМС за извършването на предкланичния преглед на животните.

Чл. 23. Когато се установи надвишаване на МДОК, посочени в НМПКО, официалните ветеринарни лекари по чл. 17 в рамките на официалния контрол провеждат проучване за установяване причината за установения остатък в животни, суровини и храни от животински произход, предназначени за консумация от хора.

Чл. 24. (1) Министърът на земеделието и горите със заповед определя национални референтни лаборатории, в които се изследват проби за контрол на остатъци.

(2) Националните референтни лаборатории:

1. координират работата на лабораториите по чл. 6, т. 1 , посочват стандартите и методите за анализ на всеки остатък или група остатъци;

2. оказват съдействие на НВМС при изготвянето на НМПКО;

3. адаптират, внедряват и разработват нови методи за лабораторен контрол на посочените в чл. 3, ал. 2 обекти, както и на адитиви, фуражи и фуражни добавки в съответствие с приетите международни стандарти;

4. периодически организират сравнителни изпитвания за лабораториите по т. 1 за определен остатък или група остатъци;

5. следят лабораториите по т. 1, определени да изследват определен остатък или група остатъци, да съблюдават определените МДОК;

6. довеждат до знанието на лабораторния персонал от лабораториите по т. 1 информацията, получена от референтните лаборатории на Европейския съюз (ЕС);

7. организират и провеждат курсове за повишаване на квалификацията на персонала в лабораториите.

(3) Изследването на определен остатък или група остатъци не се възлага на повече от една национална референтна лаборатория.

Чл. 25. (1) Официална проба за следене на остатъци се взема при спазване на критериите в приложения 2 и 3, след което се изпраща за изследване в лаборатория, одобрена по реда на чл. 6 .

(2) Когато при изследване на официална проба в одобрената лаборатория чрез рутинен метод се получи положителен резултат за остатък от субстанция, посочена в група А на приложение 1, пробата се изследва чрез референтен метод в съответната национална референтна лаборатория.

(3) Изследването на официални проби в одобрена лаборатория по чл.6, т. 1 чрез рутинен метод, правилата за вземане на официални проби, процедурите за изследването им, както и референтните методи за анализ на тези проби, се определят от ПВК.

(4) При определяне на остатъци от лицензиран лекарствен ВМП, предназначен за продуктивни животни, се прилага рутинен метод за анализ, като се взема предвид класификацията на субстанциите в приложенията към Регламент 2377/90/ЕС.

Чл. 26. (1) Когато възникне спор за лабораторен резултат, се прави арбитражно изследване на пробата в съответната национална референтна лаборатория.

(2) Разходите за арбитражното изследване по ал. 1 се заплащат от **заявителя**.

Чл. 27. (1) Когато резултатът, получен при изследване на проба, покаже незаконно лечение на животни, ръководителят на лабораторията, в която е извършен анализът, уведомява за това генералния директор на НВМС и директора на РВМС, на чиято територия се намира обектът, от който произхожда засегнатото животно/и.

(2) Директорът на РВМС със заповед определя официален ветеринарен лекар да извърши проверка, да проучи източника и установи причината за незаконното лечение на животни.

(3) При проверката по ал. 2 официалният ветеринарен лекар незабавно:

1. изисква пълната информация, необходима за откриване на животното (ако пробата е взета от **живо животно**), животновъдния обект или мястото на товарене на животното, от което е взета пробата;

2. изисква всички данни за извършения анализ и резултатите от **него**;

3. извършва проверка в обекта, от **който произхожда животното**;

4. предприема действия за установяване на обстоятелствата, които са довели до незаконното лечение;

5. извършва проверка на източника/ците на установените субстанции или ВМП при тяхното производство, съхранение, транспортиране, разпространение, продажба и употреба.

(4) Всички животни от животновъдния обект, от който произхожда засегнатото животно, се поставят под възбрана, на всяко засегнато животно се поставя белег и повторно се взема официална проба.

(5) Освен мерките по ал. 1 - 4 официалният ветеринарен лекар в зависимост от **вида на установеното нарушение** предприема и мерки по раздел V.

(6) Когато при лабораторно изследване на проба НВМС установи незаконно лечение на животни или че суровини и храни са добити от незаконно лекувани животни, в случай че те произхождат от трета страна, генералният директор на НВМС уведомява за резултата ЕК.

(7) Когато резултатът по ал. 6 е получен при изследване на животни, суровини или храни, които произхождат от държава членка, ръководителят на лабораторията, в която е изследвана пробата/те, уведомява за резултата генералния директор на НВМС.

(8) В случаите по ал. 7 НВМС уведомява компетентния орган на държавата членка за предприемане на съответни мерки.

(9) Когато при предприемане на мерките по ал. 8 се установи необходимост от проучване или предприемане на други действия в една или повече държави членки или в трета страна, засегнатата държава членка информира останалите държави членки и ЕК.

(10) В случаите по ал. 9 ЕК координира действията и предприемането на необходимите мерки.

Чл. 28. (1) Когато резултат от лабораторен анализ докаже наличие на остатъчни количества от разрешени субстанции или от замърсители от околната среда над МДОК, официалният ветеринарен лекар предприема действията по чл. 27 без проверката по ал. 3, т. 5.

(2) Ветеринарният лекар по ал. 1 може да забрани:

1. придвижването на животните;

2. суровините и храните да бъдат изнасяни от обекта, в който е установено нарушение.

Чл. 29. (1) Когато в животновъден обект или в обект за товарене на животни или преработване се установи повторно нарушение по чл. 28 , официалните ветеринарни лекари извършват ежесечни проверки в продължение най-малко на 6 месеца от установяването му.

(2) При извършване на ежесечни проверки в обектите по ал. 1 животните, суровините и храните от животински произход, предназначени за консумация от хора, се възбраняват до получаване на резултата от лабораторния анализ на взетите проби.

(3) Когато пробите по ал. 2 докажат наличие на остатъчни количества от субстанции над МДОК, възбранените суровини и храни се обявяват за негодни за консумация от хора съгласно чл. 257, ал. 1, т. 1 ЗВД .

Чл. 30. Разходите за проверките и лабораторните анализи, предвидени в чл. 27, ал. 4 до чл. 29 , както и при унищожаване на животни, суровини и храни, се заплащат от собствениците им.

Раздел V Мерки при нарушение

Чл. 31. (1) Когато органите на МВР или регионална инспекция за опазване и контрол на общественото здраве (РИОКОЗ) установят, че физически или юридически лица притежават без разрешение забранени субстанции от група А и група Б, т. 1 и 2 на приложение 1, възбраняват тези субстанции и уведомяват органите на НВМС, които предприемат мерки по този раздел.

(2) Регионалната инспекция за опазване и контрол на общественото здраве съдейства на органите на НВМС, когато НВМС установи незаконно притежаване или незаконно лечение на животни със субстанции, които са разрешени за влагане при производство на продукти за хуманна употреба, но са забранени за употреба във ветеринарномедицинската практика.

(3) Съдействието от страна на РИОКОЗ касае проследяването на източника на субстанциите по ал. 1.

Чл. 32. В случаите по чл. 27 до получаване на резултата от лабораторно изследване животните, поставени под възбрана, не трябва да напускат животновъдния обект, собственикът им или лицето, което се грижи за тях, не ги предава на други лица, освен под контрола на официален ветеринарен лекар.

Чл. 33. (1) Когато резултатите от пробите по чл. 27, ал. 4 потвърдят незаконно лечение, животното се умъртвява на място или се отвежда незабавно в клиника под контрола на официален ветеринарен лекар.

(2) Трупове на животните по ал. 1 се обезвреждат в регистрирани предприятия за обезвреждане на странични животински продукти съгласно Наредба 20 за изискванията към дейностите, извършвани на всички етапи от събирането до обезвреждането на странични животински продукти и на продукти, получени от тях, както и тяхната употреба, пускане на пазара и транзитно преминаване (ДВ, бр. 18 от 2006 г.), която транспонира Регламент 1774/2002/ЕС, определящ здравните изисквания към странични животински продукти, предназначени за консумация от хора.

(3) Официален ветеринарен лекар взема проби от цялата партия животни, отглеждани в

животновъдния обект, от който произхожда засегнатото животно.

(4) Разходите за вземане и лабораторно изследване на пробите по ал. 3 са за сметка на собственика на животните.

Чл. 34. Когато половината или повече от половината от пробите, взети по чл. 31, ал. 3, са положителни, собственикът на животновъдния обект решава дали да се вземат официални проби от всички животни в обекта, или те да бъдат умъртвени съгласно чл. 33.

Чл. 35. (1) В срок до 12 месеца от установяване на незаконно лечение всички животновъдни обекти, притежавани от същия собственик, се подлагат на ежемесечни проверки за контрол на установените остатъци или остатъци от същата група.

(2) В зависимост от установеното нарушение:

1. животновъдните обекти, от които произхождат животните, се подлагат на засилени проверки за установяване произхода на установените остатъци или субстанции;

2. на засилени проверки подлежат доставчици, от които животновъдните обекти по т. 1 са закупували фуражи (включително медикаментозни).

(3) Когато в животновъден обект, от който произхождат засегнатите животни, има въведена система за самоконтрол, резултатите от нея не се зачитат и контролът върху обекта се поема изцяло от контролния орган за срока по ал. 1.

Чл. 36. (1) В случаите по чл. 16 животновъдните обекти се подлагат на допълнителни проверки по чл. 27, ал. 3, т. 5.

(2) Проверки по ал. 1 се извършват и в други животновъдни обекти, собственост на същото лице, и в обекти за доставка на животни, суровини и храни, от които те се доставят в проверявания обект.

Чл. 37. (1) Когато в клиника възникне съмнение или има доказателство за незаконно лечение на животни или когато животни са третирани със забранени субстанции, официалният ветеринарен лекар:

а) разпорежда животните да бъдат умъртвени отделно от останалите партии животни, постъпили в клиниката;

б) задържа трупното месо и вътрешните органи от съмнително засегнатите животни, взема проби за лабораторно изследване за наличие на съответни субстанции.

(2) Когато получените резултати докажат наличието на търсените субстанции, официалният ветеринарен лекар изпраща трупното месо и вътрешните органи за обезвреждане в предприятията по чл. 33, ал. 2.

(3) Обезвреждането се извършва по чл. 33, ал. 2 за сметка на собственика на животните.

Чл. 38. (1) Когато в клиника възникне съмнение или има доказателство, че животни са били лекувани с разрешени субстанции, без да е спазен карентният им срок, официалният ветеринарен лекар отлага умъртвяването на животните, докато се увери, че остатъчните количества на ФАС не надвишават МДОК, като в тези случаи срокът на отлагане не може да бъде по-кратък от карентния срок, посочен в упътването за употреба на съответен ВМП. Разходите при отлагане на умъртвяването на животните се поемат от собственика им.

(2) Когато инфраструктурата или оборудването на клиниката не позволява карането да се отложи и

едновременно с това да се спазят изискванията за хуманно отношение при клане на животни, клането им се допуска преди изтичане на карентния срок.

(3) В случаите по ал. 2 ветеринарният лекар поставя под забрана трупното месо и вътрешните органи до получаване на резултат от лабораторно изследване на официална проба/и.

(4) За консумация от хора се допуска само месо и вътрешни органи, в които остатъчните количества не превишават МДОК за съответната субстанция или ВМП.

Чл. 39. Трупно месо, суровини и храни от животински произход, в които са установени остатъчни количества, по-високи от МДОК, се обявяват за негодни за консумация от хора по чл. 257, ал. 1, т. 1 ЗВД .

Чл. 40. (1) Когато НВМС установи, че в животновъден обект, производствено предприятие или друг обект под контрол на НВМС има наличност, употребява се или се произвежда забранена субстанция или ВМП, подлага обекта на засилени проверки.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 НВМС отнема документа за дейност на обекта със заповед на генералния директор.

(3) Когато произведена забранена субстанция или ВМП по ал. 1 се изнася в трети страни, чието законодателство не забранява употребата им, НВМС не предприема мярката по ал. 2.

Чл. 41. Когато при проверка се установи незаконно лечение на животни и при постъпило запитване от компетентните органи на ЕС, НВМС предоставя информация, необходима за проследяване и установяване на източника и причината за незаконно лечение на животни (за животните и за животновъдния обект, от който произхождат, а в случай, че животните са внесени, за произхода им).

Чл. 42. Националната ветеринарномедицинска служба предоставя информацията по чл. 41 съгласно Наредба 26 от 2005 г. за сътрудничество между НВМС, ветеринарните служби на държавите - членки на Европейския съюз, и Европейската комисия при прилагане на ветеринарното законодателство (ДВ, бр. 6 от 2006 г.).

Чл. 43. (1) Когато НВМС има основание да счита, че държава членка не осъществява или не е осъществила мерки за контрол върху остатъци, НВМС уведомява централния компетентен орган на държавата членка.

(2) Когато в отговор на уведомлението по ал. 1 НВМС бъде информирана за предприетите от държавата членка мерки, но има основания да счита, че те не са съответни на нарушението, търси съдействие от държавата членка по ал. 1 за предприемане на съвместни действия, като при необходимост може да извърши проверка на място.

(3) Националната ветеринарномедицинска служба информира ЕК в случаите по ал. 2 за взетите решения и предприетите действия.

(4) Когато не се постигне споразумение за мерките по ал. 2, НВМС уведомява ЕК, която възлага на един или повече експерти да изготвят становище по възникналия спор.

(5) До получаване на становището по ал. 4 НВМС има право да извършва проверки на животни, суровини и/или храни, които произхождат от спорното/ите предприятие/я или животновъден обект/и, и при положителен резултат да предприеме мерките, предвидени в глава пета, раздел V от ЗВД .

(6) Националната ветеринарномедицинска служба незабавно уведомява ПВК за вида на препоръчаните от експертите по ал. 4 мерки.

(7) ПВК може да ревизира препоръчаните от него мерки, когато в срок до 15 дни от датата на определянето им му бъдат представени нови експертни оценки.

Чл. 44. (1) Когато НВМС има основание да счита, че трета страна, включена в списъка на страните, от които се допуска внасяне на територията на Общността на животни, суровини или храни за консумация от хора, не изпълнява поети пред ЕК ангажименти, свързани с изпълнението на мерките във връзка с контрола върху остатъци, НВМС уведомява за това ПВК.

(2) При внасяне от трети страни на животни, суровини и храни от животински произход НВМС контролира спазването на изискванията на:

1. Наредба 55 за здравните изисквания към някои копитни животни при внасяне или транзитно преминаване през територията на Европейския съюз (обн., ДВ, бр. 46 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 79 от 2006 г.), която въвежда изискванията на Директива 2004/68/ЕС;

2. Наредба 46 от 2006 г. за общите ветеринарномедицински изисквания при внасяне на суровини и храни от животински произход (обн., ДВ, бр. 43 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 80 от 2006 г.), която въвежда Директива 97/78/ЕС;

3. Наредба 47 за изискванията към граничните инспекционни ветеринарни пунктове и условията и реда за провеждане на граничен инспекционен ветеринарен контрол (обн., ДВ, бр. 43 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 79 от 2006 г.; доп., бр. 85 от 2006 г.), която въвежда Директива 97/78/ЕС;

4. Наредба 13 за условията и реда за провеждане на граничен ветеринарномедицински контрол при внасяне, изнасяне и транзитно преминаване на животни (ДВ, бр. 17 от 2006 г.), която въвежда Директива 91/469/ЕС*.

(3) Всяка година НВМС информира ЕК за резултатите от проверките, извършени по наредбите по ал. 2, т. 2, 3 и 4.

* Грешно цитиран номер на директива - правилният документ е Директива 91/496/ЕС.

Чл. 45. (1) Когато проверките по наредбите по чл. 44, ал. 2, т. 2, 3 или 4 покажат употреба на забранени ВМП или субстанции при животни от дадена партида (според дефиницията в наредбата по чл. 44, ал. 2, т. 4) или наличие на такива продукти или субстанции в цялата или част от партидата животни, суровини или храни, произхождаща от същото предприятие, НВМС предприема следните действия:

1. информира ЕК за вида на ВМП или субстанцията и партидата по ал. 1, като ЕК информира за това всички гранични пунктове;

2. засилва контрола върху всички партии животни или продукти от същия източник, като при пристигане на пратки от предприятието по ал. 1 официалният ветеринарен лекар на граничния ветеринарномедицински пункт (ГВП):

а) за всяка от следващите 10 пратки животни разпорежда задържане в център за почивка на живи животни, а за суровини или храни - в обект на ГВП, в който са осигурени условия за съхранение според вида им;

б) взема проба/и за анализ на остатъците по ал. 1;

в) събира от лицето, което съпровожда пратката, депозит в размер, който да покрие всички разходи по вземането, изпращането и анализа на пробите по буква "б", както и за престоя на животните в център за почивка на живи животни на ГВП или обекта по буква "а".

(2) Националната ветеринарномедицинска служба уведомява ЕК за резултатите от контрола по ал. 1, т. 2 и от изследването на пробата по ал. 2, т. 2, буква "б", както и за причините, довели до нарушението.

(3) Когато депозитът по ал. 1, т. 2, буква "в" е в размер, по-голям от реално извършените разходи, разликата се връща на лицето, което го е платило.

(4) Засегнатите животни, суровини и/или храни по ал. 1, т. 2, буква "а" се задържат до получаване на лабораторния резултат.

Чл. 46. Когато проверките или анализите на пробата/ите по чл. 45, ал. 1, т. 2, буква "б" покажат наличие на продукти или субстанции или са надвишени МДОК на ВМП, се прилагат разпоредбите на чл. 19 - 22 от Регламент 882/2004.

Чл. 47. Когато е засегната трета страна, която има сключен договор с Общността да спазва европейското законодателство, касаещо изискванията, посочени в чл. 44 и 45, НВМС уведомява ЕК.

ДОПЪЛНИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. По смисъла на тази наредба:

1. "Аквакултури" са всички водни животни (риби и ракообразни), които:

а) са отгледани при контролирани условия от началото на живота им до момента на пускането им на пазара като храна;

б) са уловени в тяхната естествена среда като малки индивиди, отгледани са до достигане на търговски размер и са предназначени за консумация от хора.

Не са аквакултури риби и ракообразни, които са уловени в тяхната естествена среда и се съхраняват живи, без при съхранението им да се увеличава размерът или масата им.

2. "Бета-агонисти" са субстанции с b2-адреномиметично действие, които възбуждат пряко b2-адренорецепторите.

3. "Животни" са животински видове, които се отглеждат, угояват или развъждат от човека и се използват за производство на храни (включително месо, мляко и яйца), вълна, кожа с косми или без косми, пера или други продукти от животински произход.

4. "Забранени субстанции и продукти" са вещества и продукти, чиято употреба при животни не се допуска.

5. "Имплантант" е поставена подкожно твърда лекарствена форма, в която е включена субстанция с тиреостатично или хормонално действие или бета-агонист, с цел постепенното ѝ освобождаване в организма на животните, чрез което се постига стимулиране на работоспособността, продуктивността или растежа им.

6. "Незаконно лечение" е третирането на животни със забранени субстанции и продукти или третирането им с разрешени за употреба субстанции, без да са спазени условията, при които употребата се разрешава, или в случай, че са употребени в противоречие на влязъл в сила нормативен акт.

7. "Неразрешена субстанция" е вещество, чиято употреба не е забранена, но има определени ограничения за прилагането ѝ, регламентирани в нормативен акт, със заповед на министъра на земеделието и горите или на генералния директор на НВМС.

8. "Остатък" са остатъчни количества от фармакологично активни субстанции, техни метаболити или други субстанции, които са опасни за човешкото здраве след преминаване и/или кумулиране в суровини и храни от животински произход.
9. "Официална проба" е проба (задължително съпроводена с документ, с информация за вид, пол, категория, произход на животното, или за вида на суровината или храната, от която е взета пробата, количество на взетата проба, начин на вземането ѝ), взета от органите на НВМС с цел да бъде предоставена за лабораторно изследване за остатъци от групите, посочени в приложение 1.
10. "Одобрена лаборатория" е лаборатория, определена със заповед на генералния директор на НВМС да изследва официални проби за следене на остатъци по НМПКО.
11. "Партида животни" са група животни от един и същи вид и възрастова група, отгледани в един и същ животновъден обект, по едно и също време и при едни и същи условия.
12. "Пратка" е група животни от един и същ животински вид, превозвани с индивидуален или общ ветеринарномедицински сертификат, с едно превозно средство и идващи от една и съща държава или част от територията на една и съща държава.
13. "Преработка" е всяка дейност, която води до значителна промяна на първични продукти, включително термична обработка, опушване, консервиране, мариноване, зреене, сушене, екстракция, пресоване или комбинация от тези процеси.
14. "Първоначална преработка" е дейност, свързана с отглеждане на животни в животновъдни обекти, производство на първични продукти от тях (вкл. при доене), в това число получени при клане. Първоначалната преработка на храни включва лова, риболова и събирането на продукти от дивата природа.
15. "Първични продукти" са продукти, получени при първично производство на храни, включително животновъдство, лов и риболов.

§ 2. Наредбата въвежда Директива на Съвета 96/23/ЕС от 29 април 1996 г. относно мерките за контрол на определени вещества и остатъци от същите в живи животни и животински продукти.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 3. Тази наредба се издава на основание чл. 62, ал. 2 от Закона за ветеринарномедицинската дейност и отменя Наредба 53 за мерките за контрол върху остатъци от ветеринарномедицински продукти и замърсители от околната среда (ДВ, бр. 45 от 2 юни 2006 г.).

§ 4. Наредбата влиза в сила от деня на обнародването ѝ в "Държавен вестник".

§ 5. Изпълнението на наредбата се възлага на генералния директор на НВМС.

Приложение 1

към чл. 1, т. 1

Групи остатъци и замърсители, които подлежат на контрол

Група А - Субстанции с анаболен ефект и неразрешени субстанции

1. Стилбени, производни на стилбени, техните соли и естери;
2. Антиуреидни вещества;
3. Стероиди;
4. Лактони и резорцинова киселина, включително зеранол;
5. Бета-агонисти;
6. Съединения, включени в приложение IV на наредбата по чл. 63 ЗВД .

Група Б - Ветеринарномедицински продукти и замърсители от околната среда

1. Антибактериални вещества, включително сулфонамиди, квинолони;
2. Други ветеринарни лекарствени продукти:

- а) антихелминтни;
- б) антикокцидийни, включително нитроимидазоли;
- в) карбамати и пиретроиди;
- г) успокоителни средства (седативи);
- д) нестероидни противовъзпалителни лекарствени продукти;
- е) други фармакологично активни субстанции.

3. Други субстанции и замърсители на околната среда:

- а) органохлорни съединения, включително PCBs;
- б) органофосфорни съединения;
- в) химични елементи;
- г) микотоксини;
- д) багрила;
- е) радионуклеиди.

Приложение 2

към чл. 3, ал. 1

Групи субстанции, за чието наличие се следи в проби по видове животни, суровини или храни от животински произход, фуражи и вода за пиене на животните

Групи веще- ства	Вид животни, храни от животински произход					
	птиче месо	акваку л- тури	мляко	яйца	заешко месо, месо от дивеч(*) и диви животни, отглеждан и във волиери и ферми за диви животни	пчелен мед
A1	X	X	X			X
A2	X	X				X

A3	X	X	X			X	
A4	X	X				X	
A5	X	X				X	
A6	X	X	X	X	X	X	
B1	X	X	X	X	X	X	X
B2a	X	X	X	X		X	
B2б	X	X			X	X	
B2в	X	X				X	X
B2г	X						
B2д	X	X		X		X	
B2e							
B3a	X	X	X	X	X	X	X
B3б	X			X			X
B3в	X	X	X	X		X	X
B3г	X	X	X	X			
B3д			X				
B3e							

(*) За дивите животни се отнасят само химичните елементи.

Приложение 3

към чл. 3, ал. 3

Стратегия за вземане на проби

1. Националната мониторингова програма за контрол върху остатъци и замърсители има за цел да се проследят причините за наличието на опасни остатъчни субстанции в храните от животински произход във ферми, кланици, мандри, предприятия за преработка на рибни продукти и пунктове за събиране и опаковане на яйца.

Официалните проби се вземат в съответствие с приложение 4.

Официални проби се вземат непредвидено, неочаквано и без фиксирано време, без това да се извършва в определен ден от седмицата. Вземат се всички необходими мерки за осигуряването на постоянно поддържане на елемента на изненада при проверките.

2. За субстанциите от група А наблюдението има за цел евентуално установяване на незаконно лечение със забранени субстанции или злоупотреба с разрешени за употреба субстанции в съответствие с предвиденото в приложение 4.

При вземане на проби се отчитат следните минимални критерии: пол, възраст, биологичен вид, система на угодяване, всякаква налична информация за произход, данни за неправилна употреба или злоупотреба със субстанции или

ВМП, които съдържат субстанции от тази група.

3. За субстанциите от група Б наблюдението се насочва към контрол на съответствието на нормативните актове, в които са посочени максимално допустимите стойности на остатъчни субстанции от ветеринарномедицински продукти и за максимално допустимите остатъци от пестициди или на замърсители от околната среда.

Приложение 4

към чл. 3, ал. 3

Нива и честота за вземане на проби

Минималният брой на пробите, които се планират в НМПКОЗ, се определя съгласно изискванията на това приложение. Всяка проба се изследва за наличие на една или повече субстанции.

За субстанции по приложение 1, група А, пробите се вземат при отчитане на следните минимални критерии: пол, възраст, биологичен вид, система на угодяване, всякаква налична информация за произход и всякакви данни за незаконно лечение или злоупотреба със субстанции от тази група.

За субстанции по приложение 1, група Б, пробите се вземат за установяване на евентуално наличие на остатъци от ВМП или пестициди, или замърсители от околната среда и евентуално надвишаване на определените максимално допустими количества на остатъчни субстанции в суровини или храни от животински произход съгласно действащите нормативни документи в страната.

Глава 1

1. Говеда

Минималният брой животни, който ежегодно се контролира за остатъци, е равен най-малко на 0,4 % от говедата, заклани през предходната година, като за:

Група А - 0,25 %:

Половината от пробите се вземат от живи животни на мястото на отглеждане, а другата половина - в кланиците. Всяка подгрупа в група А ежегодно се проверява, като се изследват най-малко 5 % от общия брой проби, които се вземат за търсене на субстанциите от група А. Останалите проби се разпределят, като се вземат предвид субстанциите, чието наличие е установено в страната за предходната година.

Група Б - 0,16 %:

30 % от пробите се проверяват за вещества от група Б1;

30 % от пробите се проверяват за вещества от група Б2;

10 % от пробите се проверяват за вещества от група БЗ.

Остатъкът се разпределя според установените остатъци в страната за предходната година.

2. Свине

Минималният брой животни, които всяка година се проверяват за остатъци, е равен най-малко на 0,05 % от свинете, заклани през предходната година, като за:

Група А - 0,02 %:

Ако пробите се вземат в кланиците, допълнително се правят анализи на ниво животновъден обект, питейна вода и фураж. В тези случаи минималният брой животновъдни обекти, от които се вземат проби, се определя от броя на закланите прасета през предходната година, като на 100 000 заклани прасета се проверява най-малко един обект.

Всяка подгрупа в група А ежегодно се проверява, като се използва най-малко 5 % от общия брой проби, събрани за група А. Останалият брой проби се разпределя според установените остатъци в страната за предходната година.

Група Б - 0,03 %:

При разпределяне по подгрупи се спазва принципът, възприет при говедата.

Останалият брой проби се разпределя според установените за предходната година остатъци в страната.

3. Овце и кози

Минималният брой животни, които се проверяват за всички видове остатъчни и други субстанции, е равен най-малко на 0,05 % от овцете и козите над тримесечна възраст, заклани през предходната година, като се следва следното разпределяне:

Група А - 0,01 %:

Всяка подгрупа на група А ежегодно се проверява, като се използват най-малко 5 % от общия брой проби, събрани за група А. Останалият брой проби се разпределя според установените остатъци в страната за предходната година.

Група Б - 0,04 %:

Разпределението по подгрупи е като при говедата. Останалият брой проби се разпределя според установените за предходната година остатъци в страната.

4. Конне

Минималният брой животни, от които се вземат проби, се определя съобразно наличието на остатъци, установени през предходната година.

Бройлери, кокошки, пуйки и други птици

Пробата се състои от едно или повече животни в зависимост от изискванията на методите за анализ.

За всяка категория птици (бройлери, кокошки, пуйки и други птици) минималният брой проби, които ежегодно се вземат, е равен на най-малко една проба на 200 t годишна продукция (кланично тегло) с най-малко 100 проби за всяка група вещества, ако годишната продукция от разглежданата категория птици надвишава 5000 t, като за:

Група А - 50 % от общия брой проби:

Една пета от пробите се вземат на ниво животновъден обект.

Всяка подгрупа на група А се проверява ежегодно, като се използват най-малко 5 % от общия брой проби, събрани за група А.

Остатъкът се разпределя според установените за предходната година остатъци в страната.

Група Б - 50 % от общия брой проби се проверяват, както следва:

30 % - за вещества от група Б1;

30 % - за вещества от група Б2;

10 % - за вещества от група Б3.

Останалите 30 % се разпределят според установените остатъци в страната за предходната година.

Глава 3

Аквакултури

1. Рибни продукти от култивирана риба

Пробата е една или повече риби в зависимост от големината на рибата и изискванията на метода за изследване.

Спазват се минималните нива на вземане на проби и дадените честоти в зависимост от производството на култивирана риба (изразено в тонове).

Минималният брой проби, които ежегодно се събират, е най-малко една проба на 100 t годишна продукция.

Търсените химични съединения и селектираните за изследване проби се избират според вероятността от употреба на съответната субстанция.

При вземането на проби се спазва следното разпределяне:

Група А - една трета от общия брой проби:

Всички проби се вземат на ниво животновъден обект от риби на всички етапи на отглеждане (1), включително риби, които са готови за пускане на пазара за консумация.

Група Б - две трети от общия брой проби, като пробите се вземат:

аа) в животновъден обект от риба, готова за пускане на пазара за консумация;

бб) в предприятието за обработка;

вв) на ниво търговия на едро от прясна риба при условие, че може да се извърши проследяване до животновъдния обект на произход в случай на положителни резултати.

Във всички случаи пробите, взети на ниво животновъден обект, се вземат най-малко от 10 % от регистрираните производствени обекти.

2. Други аквакултури

Когато има основание да се смята, че се прилагат ВМП или химични средства на други аквакултури, или когато има съмнения за замърсяване на околната среда, тези аквакултури се включват в плана за вземане на проби пропорционално на производството им като допълнителни проби към вземаните за рибни култивирани продукти.

Глава 4

Мляко

1. Краве мляко

Всяка проба се взема по начин, позволяващ проследяването до животновъдния обект, откъдето произхожда млякото.

Пробите се вземат на ниво животновъден обект от събирателната цистерна или от ниво на млекопреработвателна единица, преди да се смеси с останалото мляко.

Нарушаването на тези принципи на проследяемост до животновъдния обект, от който произхожда, може да бъде неприемливо за остатъци, отбелязани в приложение 1, група Б3 (а), (б) и (в).

Пробите се вземат само от сурово мляко.

Годишният брой на пробите е една на 16 000 t от годишната продукция на мляко с най-малко 300 проби.

Пробите се тестват по следната схема:

а) 70 % от пробите - за наличие на остатъци от групи А6, Б1, Б2 (а) и Б2 (е) от приложение 1; всяка проба се тества за най-малко 4 различни съединения; тестването за остатъци се извършва най-малко от 3 от тези групи;

б) 16 % от пробите - за остатъци, обозначени в група Б3 от приложение 1;

в) 16 % от пробите се тестват съобразно установените остатъци в

страната в предходната година.

2. Мляко от други животни (овце, кози, коне)

Броят на пробите от мляко от други видове животни се определя съобразно нивото на производство и установените остатъци в страната в предходната година.

Млякото на тези животни се включва в плана за вземане на проби отделно от този за вземане на проби от краве мляко.

Глава 5

Яйца

1. Кокоши яйца

Всяка проба се взема по начин, позволяващ да бъде проследен произходът на пробата до животновъдния обект, откъдето произхождат яйцата. Пробите може да се вземат на ниво животновъден обект или на ниво място за опаковане. За вземането на една проба са необходими 12 яйца. В зависимост от използвания аналитичен метод броят на яйцата, необходим за една проба, може да е и по-голям.

Годишният брой на пробите, които се вземат, са най-малко равни на една на 1000 t от годишното производство на яйца за консумация с най-малко 200 проби. Най-малко 30 % от пробите се събират от опаковъчните предприятия.

Пробите се тестват по следната схема:

а) 70 % от пробите - за най-малко едно съединение от следните групи:

A6, B1 и B2 (6) от приложение 1;

б) 30 % от пробите се тестват съобразно установените остатъци в страната в предходната година, но включват и контрол на остатъци от група B3 (а) от приложение 1.

2. Яйца от други видове птици

Броят на пробите от други видове птици се определя съобразно нивото на производство и установените остатъци в страната в предходната година. Яйцата от тези видове се включват в плана за вземането на проби като допълнение към този за кокоши яйца.

Глава 6

Заешко месо, месо от дивеч(*) и диви животни, отглеждани във волиери и ферми за диви животни

1. Заешко месо

Една проба се състои от едно или повече животни от същия производител съобразно изискванията на аналитичните методи.

Всяка проба се взема по начин, позволяващ да бъде проследен произходът на пробата до животновъдния обект, откъдето произхождат зайците.

Пробата може да бъде взета на ниво животновъден обект или на ниво регистрирани кланици.

Без предварително решение могат да бъдат взети някои допълнителни проби от вода и фуражи за контрол на забранени субстанции.

Броят на пробите за вземане е 10 на 300 t от годишната продукция (кланично тегло) за първите 3000 t от производството и една проба на всеки следващи 300 t.

Пробите се тестват по следната схема:

Група А - 30 % от общия брой проби се тестват:

70 % - за 6 субстанции от тази група;

30 % - за субстанции от други подгрупи на група А.

Група Б - 70 % от общия брой на пробите се тестват:

30 % - за съединенията от група Б1;

30 % - за съединенията от група Б2;

10 % - за съединенията от група Б3.

Останалото количество изпитване се установява съобразно установените остатъци в страната в предходната година.

2. Диви животни, отглеждани в животновъдни обекти

Пробите се вземат на ниво преработваща единица. Трябва да е възможно да се проследят животните или тяхното месо до животновъдния обект за отглеждане.

Броят на пробите, които се вземат всяка година, е най-малко 100.

Пробите се тестват по следната схема:

Група А - 20 % от общия брой проби се тестват за съединенията от групи А5 и А6.

Група Б - 70 % от общия брой на пробите се тестват:

30 % - за съединенията от група Б1;

30 % - за съединенията от група Б2 (а) и (б);

10 % - за съединенията от група Б2 (в) и (д);

30 % - за съединенията от група Б3.

3. Месо от диви животни

Големината на пробата зависи от използвания аналитичен метод.

Пробите се вземат на ниво преработваща единица или на мястото, предназначено за лов.

Пробите се вземат по начин, позволяващ проследяването на животните до

региона, където са ловувани.

Броят на пробите, които се вземат всяка година, е най-малко 100.

Тези проби се вземат за анализ на химични елементи.

Глава 7

Пчелен мед

Големината на пробата зависи от използвания аналитичен метод.

Пробите могат да бъдат взети от всяка точка на производствената верига, като се осигури възможна проследяемост до оригиналния производител.

Броят на пробите за вземане всяка година е равен на 10 на 300 t от годишната продукция за първите 3000 t от производството и една проба на всеки следващи 300 t.

Пробите се тестват по следната схема:

Група Б1 и група Б2 (в) - 50 % от общия брой на пробите;

Група Б3 (а), (б) и (в) - 40 % от общия брой на пробите.

Останалите 10 % се разпределят според установените остатъци в страната за предходната година.